

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา
ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
Factors Affecting Students's Confidence for Avoiding Being Cut Off from
Further Registration in the Faculty of Engineering, Thammasat University

จันทราจิรา จอมเดช (Chantarajira Chomdet)¹ วัลภา สบายยิ่ง (Wunlapa Sabaiying)² นีรนาท แสนสา (Niranat Sansa)³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (2) ศึกษาอำนาจพยากรณ์ความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา จากปัจจัยทำนายด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจาก ครอบครัว และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเคยก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา จำนวน 265 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการ สุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย และแบบสอบถามความมั่นใจในการก้าวผ่าน การถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ชั้นปีที่เรียน สถานภาพทางครอบครัว และสถานภาพก่อนการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา ต่างกัน มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) ปัจจัยด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง และทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมั่นใจในการก้าว ผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ร้อยละ 7.2 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้คือ

$$Y' = .3983 + .393 (\text{การรับรู้คุณค่าในตนเอง}) + .594 (\text{ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ})$$

$$Z' = .120 (\text{การรับรู้คุณค่าในตนเอง}) + .204 (\text{ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ})$$

คำสำคัญ ความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออก นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

¹ นักศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาศึกษาศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช chantara@enr.tu.ac.th

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาศึกษาศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Wunlapa.Sab@stou.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาศึกษาศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Niranart.San@stou.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare the levels of confidence for avoiding being cut off from further registration of the students as classified by personal background factors; and (2) to study the predicting power on student's confidence for avoiding being cut off from further registration using the following variables as predicting variables: self- Esteem, attitudes toward learning and the profession, achievement motivation, supports from the family, and supports from the university. The research sample consisted of 265 undergraduate students in the Faculty of Engineering, Thammasat University, who had avoided being cut off from further registration. They were obtained by stratified random sampling. The employed research instrument was a questionnaire on the factors of self-efficacy, attitudes toward learning and the profession, achievement motivation, supports from the family, and supports from the university affecting the confidence for avoiding being cut off from further registration. It was developed by the researcher and had reliability coefficient of .96. Statistics employed for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation, and multiple regression analysis. Research findings were as follows: (1) the students with different personal background factors of age, year level, family status, and status before avoiding being cut off from further registration differed significantly in their levels of confidence for avoiding being cut off from further registration at the .05 level of statistical significance; and (2) the factors of self- Esteem and attitudes toward learning and the profession could be combined to predict confidence for avoiding being cut off from further registration by 7.2 percent, and the predicting equations in the forms of raw score and standard score were as shown below:

$$Y' = .3983 + .393 (\text{Self-Esteem}) + .594 (\text{attitudes toward learning and the profession})$$

$$Z' = .120 (\text{Self-Esteem}) + .204 (\text{attitudes toward learning and the profession})$$

Keywords: Confidence for avoiding being cut off, Student, Faculty of Engineering, Thammasat University

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษา มีบทบาทหน้าที่หลักในการดำเนินการกิจสำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยและพัฒนา การบริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยการผลิตบัณฑิตถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2477 โดยมีชื่อเมื่อเริ่มก่อตั้งว่า "มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ และการเมือง" (มธก.) ถือกำเนิดมาจากความคิดริเริ่มของ ศาสตราจารย์ ดร.ปรีดี พนมยงค์ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินการตามพันธกิจในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ให้บริการวิชาการแก่สังคมทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และเป็นผู้ดำเนินการผลักดันและส่งเสริมการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความถูกต้องของสังคมตามระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ได้เริ่มดำเนินการเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยในด้านการจัดการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ ในช่วงการปรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 6 พ.ศ. 2533 - 2534 (2 ปีสุดท้ายของแผน) เพื่อให้มีส่วนร่วมในการผลิตวิศวกรสาขาต่างๆ ออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติอันเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงลง พระปรมาภิไธยในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2532 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงกำหนดให้วันนี้เป็นวันสถาปนาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยเป็นคณะที่ 10 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งที่ 9 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยเริ่มมีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นมา ดำเนินการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ประกอบด้วย 5 สาขาวิชาคือ วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมเครื่องกล และ 2 โครงการพิเศษคือ โครงการ TU-PINE และโครงการ TEP-TEPE ทั้งที่ศูนย์รังสิต และศูนย์พัทยาโดยมีนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดและใช้ระยะเวลาในการศึกษาที่ค่อนนานที่สุด ดังนั้น คณะจึงมุ่งพัฒนาและให้โอกาสความรู้ในด้านวิศวกรรมกับนักศึกษาผ่านการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ทันกับสถานการณ์การศึกษได้ตามเกณฑ์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการผลิตบัณฑิตจะเป็นภารกิจสำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัยนั้น แต่มีข้อจำกัดที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ทั้งหมดทุกคน ส่วนหนึ่งต้องออกจากการศึกษากลางคัน ทำให้เกิดผลเสียหลายตามทีนักวิชาการเรียกว่า “เกิดความสูญเสียเปล่าในการลงทุนเพื่อการศึกษา” กล่าวคือ สถานศึกษาเสียเวลาในการบริหารจัดการ เสียทรัพยากรในการลงทุนและเสียโอกาสในการสร้างคน ส่วนผู้เรียนเสียเวลา เสียเงินทอง และประการสำคัญ คือ เสียขวัญและกำลังใจในการกลับไปเริ่มต้นการศึกษาใหม่ รวมทั้งภาครัฐก็จำเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นกันนอกจากนี้การออกกลางคันยังแสดงถึงประสิทธิภาพในการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษานั้นๆ อีกด้วย

ในปีการศึกษา 2553 -2558 จากข้อมูลทางสถิติการพัฒนสภาพของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี จากสำนักงานทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่ามีคณะวิศวกรรมศาสตร์รวมอยู่ด้วย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาพัฒนสภาพในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 – 2558

ลำดับที่	คณะ	จำนวนนักศึกษาพัฒนสภาพ (คน)					
		2553	2554	2555	2556	2557	2558
1.	นิติศาสตร์	290	281	235	238	215	182
2.	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	222	198	214	171	258	244
3.	วิศวกรรมศาสตร์	148	114	132	81	143	150

จากตารางที่ 1 พบว่าจำนวนนักศึกษาที่พัฒนสภาพของคณะวิศวกรรมศาสตร์ยังไม่ได้มีช่องทางที่จะดำเนินการอย่างไร ดังนั้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นไปที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เนื่องจากเป็นสถานที่ทำงาน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

ของผู้วิจัย และการพัฒนาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นการที่จะดูแล หรือให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาก่อนที่นักศึกษาจะพ้นสภาพนั้นถือว่ามีความสำคัญยิ่ง

โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ก้าวผ่านการถูกตัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษามาแล้ว มีปัจจัยที่ศึกษาคือ การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทศคติต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ โดยสาเหตุที่ศึกษาจากปัจจัยภายในคือ การรับรู้คุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) นั้นตามแนวคิดของแบรนเดน (1981) เชื่อว่าการรับรู้คุณค่าในตนเองเป็นความเชื่อมั่นและการมีความนับถือตนเอง ซึ่งเกิดจากการมีคุณค่าของตนเอง ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนที่จะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จได้ตามความปรารถนา นอกจากนี้ แบรนเดนยังได้สรุปพฤติกรรมและการแสดงออกทางร่างกายของบุคคลที่มีการรับรู้คุณค่าในตนเองสูงไว้อีกด้วย ดังนั้นหากนักศึกษามีการรับรู้คุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นในความสามารถด้านการเรียนของตนและปรารถนาไม่ใหตนถูกตัดชื่อออกก็ย่อมส่งผลให้นักศึกษาก้าวผ่านการถูกตัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ ในส่วนทศคติต่อการเรียนและวิชาชีพเป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เนื่องด้วยวิศวกรเป็นอาชีพเฉพาะด้าน ดังนั้นผู้ที่เข้ามาศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์จะต้องมีความรู้สึกที่ทศคติที่ดีต่อการเรียนและวิชาชีพ เชื่อมั่นในสาขาวิชาที่ตนศึกษาถึงจะส่งผลต่อการเรียนที่ดีและมีผลการศึกษาที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของสุรีย์ ประกายจันทร์ (2532, น. 17) ที่ศึกษาสัดส่วนขององค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า องค์ประกอบด้านพฤติกรรมด้านความรู้ความคิดรวมกับลักษณะนิสัย ทางจิตพิสัยของนักเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 65 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของแอทคินสัน (1966) ได้ให้ความหมายว่าเป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ และเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งสู่ความสำเร็จ 2 ประการ คือ แรงจูงใจเพื่อแสวงหาความสำเร็จ (Motive for Success Achievement) และแรงจูงใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (Motive to avoid failure) ดังนั้นหากนักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมไม่ยอมให้ตนประสบความล้มเหลว คือการถูกตัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา แต่จะต้องแสวงหาความสำเร็จให้ได้ คือ การสำเร็จการศึกษานั้นเอง และสาเหตุที่ศึกษาจากปัจจัยภายนอก 2 ปัจจัย คือ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง ศึกษาตามทฤษฎีของ King, et al. (1996) การสนับสนุนของครอบครัวนั้นประกอบด้วย การสนับสนุน 2 ด้าน คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional Sustenance) และการสนับสนุนด้านทรัพยากร (Instrumental Support) ส่วนการเลือกศึกษาจากปัจจัยการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ นั้นสอดคล้องกับการศึกษาของชาญชัย อินทรประวัติและคณะ (2548) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่ใช้เวลาในการศึกษาไม่เกิน 4 ปีและมากกว่า 4 ปี พบว่า ปัจจัยในตัวอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามากที่สุด ได้แก่ ความรู้ในวิชาที่จะสอน ความสามารถในการอธิบาย ความสามารถในการตอบคำถาม ความสามารถในการกระตุ้นนักศึกษา และความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนและความเป็นกันเองกับนักศึกษา ส่วนปัจจัยที่เกิดจากระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การจัดตารางสอบ มากกว่าวันละ 2 รายวิชา การจัดเวลาเรียนในคาบเรียนที่ยาว 3 ชั่วโมงติดต่อกัน การจัดสอนในระบบ 3 ภาคการศึกษา การขาดแคลนตำราเรียนภาษาไทยในห้องสมุด

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อนำประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการดูแล และการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถก้าวผ่านการถูกตัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาหรือก้าวผ่านการพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกตัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน สาขาวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยรวม ณ ปัจจุบัน สถานภาพทางครอบครัว รายได้ต่อเดือน และสถานภาพก่อนถูกตัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา

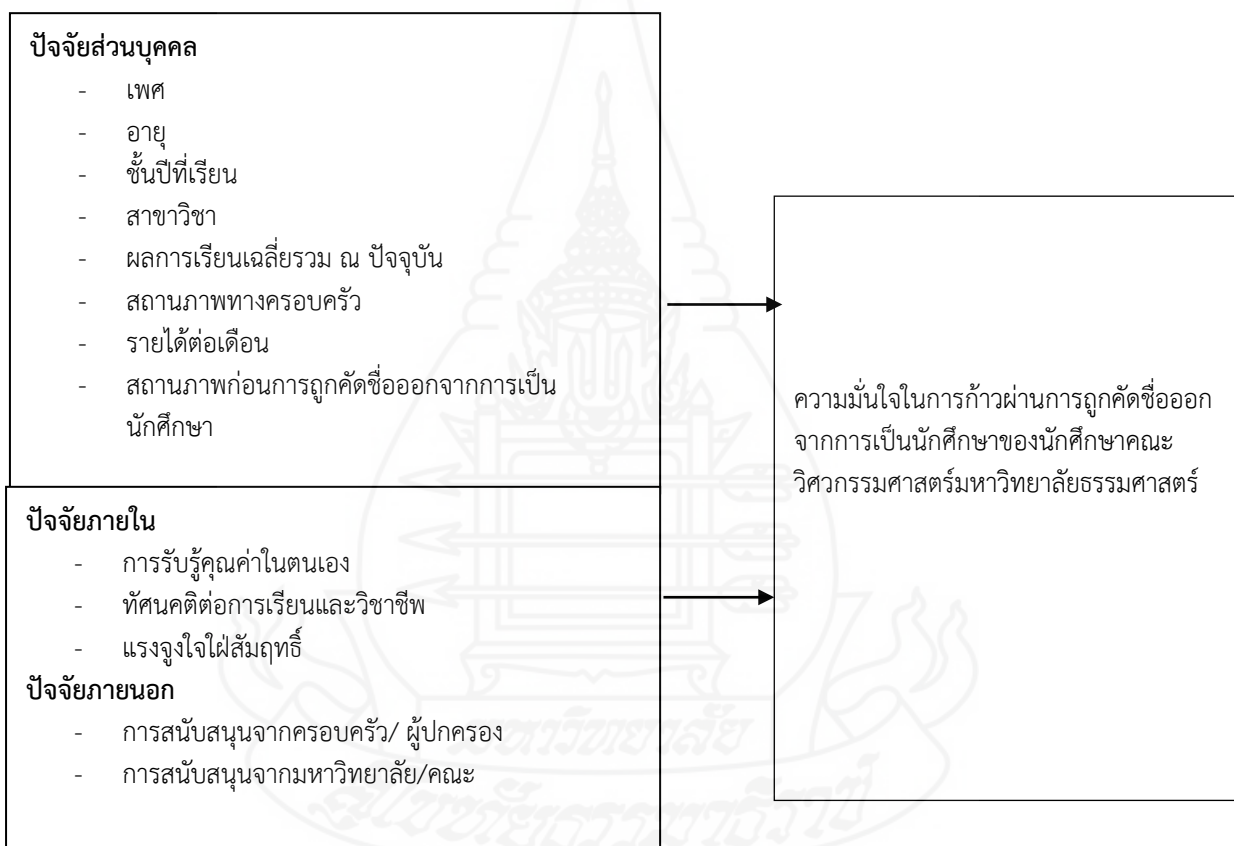

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ และความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา

3. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากปัจจัยด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 – 2558 ที่ก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 789 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธียามานะ ที่ค่าความคลาดเคลื่อน .05 ได้จำนวน 265 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ (1) ปัจจัยส่วนบุคคล (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา (3) ความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ความตรงของแบบสอบถาม (IOC) มีค่าสูงกว่า 0.5 ทุกข้อ และ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย ร้อยละ 64.2 มีอายุระหว่าง 18-20 ปีเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.3 เป็นนักศึกษาโครงการ TEP-TEPE ตอบแบบสอบถามมากที่สุดร้อยละ 26.4 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 57.7 มีผลการเรียนเฉลี่ยรวม ณ ปัจจุบันอยู่ในระดับ 2.00-2.50 ร้อยละ 52.8 สถานภาพทางครอบครัวบิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 80.4 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 บาท หรือต่ำกว่านี้ ร้อยละ 69.8 และสุดท้ายสถานภาพก่อนถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา มีผลการเรียนสองภาคการศึกษาแรกเกิน 1.5 ร้อยละ 62.3

2. การเปรียบเทียบความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ชั้นปีที่เรียน สถานภาพทางครอบครัว และสถานภาพก่อนการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างกัน มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างกัน ส่วนเพศ สาขาวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยรวม ณ ปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	$\bar{X}$	SD	t	Sig
เพศ	ชาย	4.24	.45	-2.9	.76
	หญิง	4.29	.39		
อายุ	18-20 ปี	4.35	.37	3.86	.02*
	21-23 ปี	4.17	.42		
	24-26 ปี	4.45	.73		
ชั้นปีที่เรียน	ชั้นปีที่ 2	4.29	.40	2.42	.00*
	ชั้นปีที่ 3	4.18	.43		
	ชั้นปีที่ 4	4.11	.41		
	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	4.35	.53		

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	$\bar{X}$	SD	t	Sig
สาขาวิชา	โครงการ TU-PINE	4.32	.41	1.48	.18
	โครงการ TEP-TEPE	4.22	.38		
	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์	4.20	.53		
	วิศวกรรมอุตสาหการ	4.28	.33		
	วิศวกรรมโยธา	4.37	.41		
	วิศวกรรมเครื่องกล	4.21	.45		
	วิศวกรรมเคมี	4.17	.51		
ผลการเรียนเฉลี่ยรวม ณ ปัจจุบัน	2.00-2.5	4.22	.42	1.78	.15
	2.5-3.00	4.27	.41		
	3.00-3.5	4.40	.46		
	3.5-4.00	4.97	.65		
สถานภาพทางครอบครัว	บิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน	4.30	.42	3.9	.00*
	บิดา/มารดาหย่าร้างกัน	4.07	.47		
	บิดา/มารดาเสียชีวิต	4.28	.34		
	อยู่กับญาติหรือผู้ปกครอง	3.87	.43		
รายได้ต่อเดือน	10,000 บาทหรือต่ำกว่า	4.31	.19	.60	.94
	20,000 บาทหรือต่ำกว่า	4.21	.31		
	30,000 บาทหรือต่ำกว่า	4.40	.53		
	40,000 บาทหรือต่ำกว่า	4.60	.61		
	40,000 บาทขึ้นไป	4.6	-		
สถานภาพก่อนการถูก คัดชื่อออกจากการเป็น นักศึกษา	สองภาคการศึกษาแรกเกิน 1.5	4.29	.43	4.48	.00*
	ได้รับการเตือนครั้งที่ 1 (Warning 1)	4.26	.40		
	ได้รับการเตือนครั้งที่ 2 (Warning 2)	4.07	.37		
	ภาวะรอลิขิต (Probation)	4.10	.53		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่าการเปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีเชฟเฟ้ จาก 4 ตัวแปร คือ อายุ ชั้นปีที่เรียน สถานภาพทางครอบครัว และสถานภาพก่อนการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออก เพื่อศึกษาความแตกต่างจำแนกตามปัจจัยเป็นรายคู่ พบว่า อายุ 18 – 20 ปี และอายุ 21 - 23 ปี มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีอายุ 21-23 ปี และอายุ 24-26 ปี มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้ง 2 คู่ ส่วนชั้นปีที่เรียนพบว่าชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สถานภาพทางครอบครัว พบว่า บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันและบิดา/มารดาหย่าร้างกัน มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสถานภาพก่อนการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออก พบว่า ผลการเรียนสองภาค

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

การศึกษาแรกเกิน 1.5 กับได้รับการเตือนครั้งที่ 2 (Warning 2) มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ประกอบด้วย การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง และจากสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ พบว่า ตัวแปร 2 ตัว ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเอง และทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรที่เหลือ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ มีความสัมพันธ์กับความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ กับความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	y
1. การรับรู้คุณค่าในตนเอง (X ₁)		.320*	.348*	.332*	.353*	.186*
2. ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ (X ₂)			.396*	.275*	.044	.243*
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X ₃)				.302*	.280*	.119
4. การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง (X ₄)					.130*	.079
5. การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ (X ₅)						.071
6. ความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา (y)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า มีตัวแปร 2 ตัว ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเอง และทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนตัวแปรที่เหลือได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ ไม่มีความสัมพันธ์กับการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ศึกษาอำนาจพยากรณ์ความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากปัจจัย ประกอบด้วย การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง และจากสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ พบว่า การรับรู้คุณค่าในตนเอง และทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ สามารถอธิบายความแปรปรวนของความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสามารถพยากรณ์ร่วมกันกับความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ร้อยละ 7.0 ($R^2 = .072$) ดังตารางที่ 4 -7

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์จากปัจจัยการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ ที่มีต่อความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

Model	SS	df	MS	F
Regression	44.271	5	8.854	4.062*
Residual	564.510	259	2.180	
Total	608.782	264		

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสามารถพยากรณ์การก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 5 ลำดับขั้นของตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก

ตัวแปร	R	R ²
1. การรับรู้คุณค่าในตนเอง (X ₁)	.186	.035
2. ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ (X ₂)	.268	.072
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X ₃)	.268	.072
4. การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง (X ₄)	.269	.072
5. การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ (X ₅)	.270	.073

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่เลือกเข้าสู่สมการพยากรณ์ลำดับแรก คือ การรับรู้คุณค่าในตนเอง สามารถพยากรณ์การก้าวผ่านได้ร้อยละ 3.5 (R² = .035) และเมื่อใส่ตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 2 คือ ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ พบว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 ร่วมกันพยากรณ์การก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ร้อยละ 7.2 (R² = .072) และเมื่อใส่ตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครอบครัว/ผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/คณะ เข้าไปในสมการพยากรณ์ พบว่า ค่าอำนาจการทำนายไม่เปลี่ยนแปลงจึงเลือกตัวแปรที่ดีที่สุดเพื่อนำเข้าสู่สมการพยากรณ์จำนวน 2 ตัว ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเอง และทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ

ตารางที่ 6 อิทธิพลของตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยกับตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	R	R ²	F
1. การรับรู้คุณค่าในตนเอง (X ₁)	.186	.035	10.140
2. ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ (X ₂)	.268	.072	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่าการรับรู้คุณค่าในตนเอง และทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ สามารถอธิบายความแปรปรวนของการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสามารถพยากรณ์ร่วมกันกับการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา ได้ร้อยละ 7.0 (R² = .072)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

ตารางที่ 7 ตารางแสดงอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรการรับรู้คุณค่าในตนเองและทัศนคติต่อการเรียนและวิชาชีพ ที่มีผลต่อความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการศึกษา

ตัวแปร	b	SE.b	Beta	t
การรับรู้คุณค่าในตนเอง (X ₁)	.393	.205	.120	1.917
ทัศนคติต่อการเรียนและวิชาชีพ (X ₂)	.594	.183	.204	3.248
ค่าคงที่	3.983			
R = .268 , R ² = .072				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยการรับรู้คุณค่าในตนเองและทัศนคติต่อการเรียนและวิชาชีพ สามารถร่วมกันทำนายการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการศึกษาได้ร้อยละ 7.2 (R² = .072) เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียนและวิชาชีพ และปัจจัยด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง โดยมีค่าความสำคัญ (สัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน = .204 และ .120 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้ง 2 ปัจจัยและสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .3983 + .393(X_1) + .594(X_2)$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .120(X_1) + .204(X_2)$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย การเปรียบเทียบความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติที่ 0.05 คือ อายุ ชั้นปีที่เรียน สถานภาพทางครอบครัว และสถานภาพก่อนการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการศึกษา สอดคล้องกับการวิจัยของปฐมา อาแว, มนสิการ เปรมปราชญ์ และพิศมัย เพียรเจริญ (2553) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546-2550 พบว่า ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในแต่ละชั้นปีต่างมีอายุและประสบการณ์ในการเรียนและการเอาตัวรอดเรื่องการเรียนที่เคยประสบพบเจอมากน้อยแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกแตกต่างกัน สถานภาพทางครอบครัวสอดคล้องกับการศึกษาของเดชา ศิริเจริญ (2556) ได้ศึกษาเรื่องเด็กกับอิทธิพลทางครอบครัว พบว่าครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอาจมาจากการหย่าร้าง แยกทางกัน ตาย สูญหายหรือละทิ้งทำให้ครอบครัวขาดองค์ประกอบที่เป็นหัวใจเป็นผลมาถึงตัวเด็กทำให้เด็กรู้สึกขาดที่พึ่งทั้งทางกายและทางใจ ขาดความอบอุ่น ความรัก ความเมตตา เด็กจะรู้สึกถูกทอดทิ้ง โดดเดี่ยว (Isolation) กรณีพ่อแม่แยกทางกันเด็กจะลำบากใจว่าจะจงรักภักดีกับฝ่ายใด จากเหตุผลดังกล่าวการที่นักศึกษามีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันย่อมส่งผลต่อการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการศึกษาอย่างแน่นอน และสถานภาพก่อนการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออก พบว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษาระดับภาคการศึกษาแรกไม่ถึง 1.5 จะถูกคัดชื่อออก (Dismissed) มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการศึกษาแตกต่างจากได้รับการเตือนครั้งที่ 2 (Warning 2) ทั้งนี้เนื่องจากการคิดผลการศึกษาระดับภาคการศึกษาแรกเกิน 1.5 เป็นการคิดผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

ซึ่งเป็นชั้นปีที่ศึกษาในวิชาพื้นฐาน และยังมีองค์ความรู้เดิมจากมัธยมปลายมาด้วย จึงทำให้นักศึกษากลุ่มนี้มีความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาที่ได้รับการเตือนครั้งที่ 2 (Warning 2)

ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่อธิบายความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา คือ การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ สามารถอธิบายความแปรปรวนของความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ โดยสามารถพยากรณ์ร่วมกันกับความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ร้อยละ 7.0 สอดคล้องกับการศึกษาของสฤทธา เสงี่ยม (2556) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เรียงลำดับ คือ ความสัมพันธ์ในครอบครัว เจตนาต่อวิชาชีพทันตแพทย์ กลุ่มเพื่อน นิสัยในการเรียน และคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อความสามารถในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาที่เสนอว่าผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจแผนการศึกษาในสาขาที่ตนเรียน มีความตั้งใจ ความพยายาม และหมั่นทำแบบฝึกหัดในรายวิชานั้นๆ อย่างสม่ำเสมอ ขยันอ่านหนังสือ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และความมุ่งมั่นส่วนตัว นอกจากนี้การมีเพื่อนที่ดีและเป็นกำลังใจให้อีกด้วย

อำนาจพยากรณ์ความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี 2 ตัวแปรคือ การรับรู้คุณค่าในตนเองและทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ ที่มีผลต่อความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาสามารถร่วมกันพยากรณ์การก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้ร้อยละ 7.2 ($R^2 = .072$) เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ และปัจจัยด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ เนื่องจากพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ การรับรู้คุณค่าในตนเอง และทักษะคิดต่อการเรียนและวิชาชีพ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในการทำให้ง่ายต่อการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาได้

2. การทำวิจัยครั้งต่อไป คือ

- 2.1 ควรศึกษาตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่สามารถพัฒนาความมั่นใจในการก้าวผ่านการถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา
- 2.2 พัฒนาแบบสอบถามเป็นแบบสอบถาม Online เพื่อการเก็บข้อมูลได้มากขึ้นและเพื่อความเหมาะสมของผู้ตอบที่มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยี

3. ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 42.6 ให้ข้อคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

นักศึกษาต้องเข้าใจแผนการศึกษาในสาขาที่ตนเรียนเสียก่อนว่าในแต่ละชั้นปีนั้นเรียนอะไร มีรายวิชาใดบ้างที่เป็นรายวิชาตัวต่อหรือบังคับให้ศึกษาก่อนเพื่อจะได้วางแผนการเรียนได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ในเรื่องการเข้าเรียนนั้นควรมีความตั้งใจ ความพยายาม และหมั่นทำแบบฝึกหัดในรายวิชานั้นๆ อย่างสม่ำเสมอ ขยันอ่านหนังสือเรียน และความมุ่งมั่นส่วนตัวจะทำให้สามารถมีผลการเรียนที่ดีจะได้มีผลการเฉลี่ยรวมเกิน 2.00

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- ประคอง กรรณสูตร. (2554). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เจริญผล
- เดชา ศิริเจริญ. (2556). เด็กกับอิทธิพลของครอบครัว. วารสารมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 12(3), 12-17
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. 2540 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2544) ที่เกี่ยวข้อง
- ชาญชัย อินทรประวัติ และคณะ. (2548). การเปรียบเทียบปัจจัยในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ใช้เวลาในการศึกษาไม่เกิน 4 ปี และมากกว่า 4 ปี. รายงานวิจัยสถาบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, นครราชสีมา
- ปฐมา อาแว, มนสิการ เปรมปราชญ์ และพิศมัย เพียรเจริญ. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546-2550. รายงานการวิจัยกองทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- สุกฤตา เส็งเข้ม, สำราญ มีแจ้ง และเทียมจันทร์ พานิชย์ผินไชย. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก
- สุรีย์ ประกายจันทร์. (2532). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนทัศนคติทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร